

EERSTE SNEEUW.

Uit grauwend grotten in lei-grijze lucht
komt nedervevlinderd een lichtende vlucht.

Als glinstrende meeuwen den donkeren vloed
bestrijkt ze de velden, de jolige stoet.

Ze huppelt en duikelt en warrelt zoo blij
als stoeiende vlinders op bloeiende wei.

Deels tooit ze de boomen met plechtig gewaad,
deels strooit ze haar bloemen langs wegen en straat.

Deels siert ze de huizen, de toren, de kerk,
en weet van geen rusten eer 't al draagt haar merk.

Zoo weeft ze voor de aarde een smetteloos kleed
en maakt haar tot schitterende feesten gereed.

Ze weet van geen moeheid, gelukkig van vreugd:
want Winter gaat komen, die 't hart haar verheugt!

JOHAN DE ZEEUW.

